

D E C I Z I A nr.3877 din 2018
privind soluționarea contestației formulate de
domnul X din Cîmpuri de Sus,
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub
nr..../...2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată cu adresa nr.HD_DEC .../05.06.2018 de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara asupra contestației formulate de **domnul X**, CNP ..., cu domiciliul în ..., județul Hunedoara, înregistrată la A.J.F.P. Hunedoara sub nr.HDG_REG .../24.05.2018 și D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.TMR_DGR .../11.06.2018.

Contestația este formulată împotriva **DECIZIEI DE IMPUNERE DIN OFICIU a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2016 nr..../03.05.2018**, emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, prin care s-a stabilit un impozit anual datorat în sumă de ... lei.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.270 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în raport de data comunicării deciziei, respectiv data de 10.05.2018, așa cum rezultă din confirmarea de primire, anexată în copie la dosarul cauzei și data înregistrării la A.J.F.P. Hunedoara, respectiv data de 24.05.2018, așa cum reiese din ștampila Serviciului registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Contestația îndeplinește cerințele care privesc semnătura contestatorului, așa după cum prevede art.269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Prin contestația formulată, contestatorul invocă în susținere faptul că, în conformitate cu prevederile art.65 punctul 3 din Codul fiscal, nu sunt venituri impozabile, veniturile realizate la prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul "Proprietatea", de către persoane fizice cărora le-au fost atribuite aceste acțiuni, în condițiile titlurilor I și VII din Legea nr.247/2005.

II. Prin DECIZIA DE IMPUNERE DIN OFICIU a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2016 nr..../03.05.2018, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara, în temeiul art.107 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit în sarcina petentului un impozit pe venitul net anual impozabil în sumă de ... lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contestatarului și actele normative incidente, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este legalitatea calculării în sarcina petentului X a obligației fiscale în sumă de ... lei, reprezentând impozit anual datorat pentru anul 2016.

Prin **DECIZIA DE IMPUNERE DIN OFICIU a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2016 nr..../03.05.2018**, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara au stabilit în sarcina petentului, un impozit anual datorat pentru anul 2016 în sumă de ... lei, determinat astfel:

II. Determinarea impozitului anual datorat

1. Venit net anual/Câștig net anual lei
3. Venit/Câștig net anual impozabil lei
4. Impozit anual datorat lei.

Pentru anul 2016, potrivit evidenței fiscale a Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara, pentru **domnul X**, a fost depusă *“Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile realizate, pe beneficiari de venit”*, formular 205, prin care plătitorul de venit, IFB FINWEST SA a declarat venituri din transfer titluri de valoare, respectiv câștig net anual impozabil în sumă de ... lei.

În drept, în speță sunt incidente dispozițiile Titlului V “Stabilirea creanțelor fiscale” Capitolul IV “Stabilirea bazei de impozitare prin estimare” din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

Art.107 *“Stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale ca urmare a nedepunerii declarației de impunere*

(1) Nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale prin decizie de impunere. (...)”

Prin contestație, petentul invocă în susținere faptul că, în conformitate cu prevederile art.65 punctul 3 din Codul fiscal, nu sunt venituri impozabile, veniturile realizate la prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul “Proprietatea”.

Potrivit dispozițiilor Titlului IV “Impozitul pe venit” Capitolului V “Venituri din investiții” din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscală, în vigoare începând cu anul 2016:

Art.93 “Venituri neimpozabile

(1) Nu sunt venituri impozabile următoarele:

(...)

c) **veniturile realizate la prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul Proprietatea de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acțiuni, în condițiile titlurilor I și VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare. (...)**”

În conformitate cu prevederile art.72 și art.73 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

Art.72 “Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile.

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare”.

Art.73 “Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale.

(1) Contribuabilul/plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...).”

Se reține faptul că, deși petentul contestă starea de fapt constatată de organul fiscal, în legătură cu veniturile din tranzacționarea titlurilor de valoare, pentru care pretinde a fi realizate la prima tranzacționare, cu consecința considerării acestora ca venituri neimpozabile, petentul nu și-a exercitat dreptul conferit de legiuitor prin dispozițiile art.269 alin.(1) lit.d) din Codul de procedură fiscală, prin depunerea în motivarea contestației a dovezilor pe care se întemeiază aceasta, respectiv înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, **prin care să probeze pretențiile sale**, nedovedind că acțiunile vândute de acesta sunt la prima tranzacționare, în virtutea principiului general de drept *nemo censitur ignorare legem*.

Potrivit prevederilor **art.269 alin.(1)** din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, legiuitorul a enumerat în mod expres elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină contestația:

“Forma și conținutul contestației

(1) **Contestația se formulează în scris și va cuprinde: (...)**

d) **dovezile pe care se întemeiază; (...)**”.

Incidente speței sunt și prevederile **art.276 alin.(1)** din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“(1) **În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal.**

Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.(...)”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, principiul fiind consfințit de **art.249** “*cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege*” și **art.250** “*dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrieri (...)*” din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Din cele ce preced și în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

“(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui ANAF nr.3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

***a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; (...)*”**,

se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de petentul **X** împotriva DECIZIEI DE IMPUNERE DIN OFICIU a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2016 nr..../03.05.2018.

Având în vedere cele arătate și în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile punctului 11.1 lit.a) din Ordinul președintelui ANAF nr.3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **domnul X** împotriva **DECIZIEI DE IMPUNERE DIN OFICIU a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2016 nr.../ 03.05.2018**, emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara, cu privire la suma de ... lei, reprezentând impozit anual datorat.

Prezenta decizie se comunică la:

- domnul X
- A.J.F.P Hunedoara, cu respectarea prevederilor pct.7.6. din Ordinul președintelui ANAF nr.3.741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Hunedoara sau Tribunalul Timiș, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

Director General